

GIULIA is een Italiaanse variant van JULIA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Gaat terug op de oude Romeinse geslachtsnaam der Julii (vgl. Julius Caesar). De oorspronkelijke betekenis ervan wordt op twee manieren uitgelegd:

- 1] vrouwelijke vorm van het Griekse 'ioulos': ioulè = 'de eerste - wollige - baardharen', vandaar 'jeugdig';
- 2] afgeleid van de vrouwelijke vorm 'Jovilius': Jovilia' (lat), het bijvoeglijk naamwoord dat bij Zeus/Jupiter behoort: dus 'aan Jupiter gewijd' of 'bij Jupiter behorend'.

*

Julia van Corsica, Frankrijk; martelares; † **450. Feest 22 mei.**

Haar bestaan is historisch, maar de verhalen die rond haar persoon gewoven zijn, berusten vooral op legende. Bovendien vermoedt men dat in die legendes een aantal personen bij elkaar gekomen zijn. Zo zou de heilige Julia opgebouwd zijn uit verhalen over verschillende personen.

Zij was afkomstig uit de Noord-Afrikaanse stad Carthago. Van jongs af aan had zij een christelijke opvoeding genoten. Tijdens de belegering van de stad in 439 werd zij door de Vandalenleider Genserik gevangen genomen en voor goed geld verkocht aan een rijke koopman uit Syrië of Palestina, die Eusebius heette. Zij diende hem trouw en zette ook in die vreemde omgeving haar godsdienstige gebruiken voort, zoals gebed en vasten, juist zoals ze dat van huis uit had meegekregen. Hoewel haar meester een ongelovig en heidens man was, liet hij haar begaan en behandelde hij haar met vriendelijkheid.

Hij nam haar mee op één van zijn handelsmissies naar Frankrijk. Toen de boot in de buurt van Corsica kwam, legde de kapitein aan, omdat er juist vierdaagse feesten waren ter ere van de Romeinse goden; daar wilde hij aan deelnemen. (Andere verhalen zeggen dat zij door schipbreuk op het eiland Corsica werden aangespoeld.) Omdat zij christin was, gaf zij er de voorkeur aan op het schip achter te blijven. Maar toen de werkelijke reden van haar handelwijze de plaatselijke legeroverste, Felix genaamd, duidelijk werd, eiste hij haar van haar meester op in ruil voor vier andere kameniersters. Met geen andere bedoeling dan haar te dwingen aan de offerrituelen mee te doen. Maar haar meester weigerde, omdat zij hem te dierbaar was. Ze had hem immers tot nu toe altijd goede diensten bewezen. Maar de schippers wisten wel een ander middel om haar te pakken te nemen. Zij maakten een heerlijke maaltijd gereed. Daarmee verwendeten zij Eusebius zo overdadig dat hij er volslagen dronken van werd. Toen zagen zij hun kans schoon zich van zijn kamenier meester te maken en haar in het gezicht of waar zij haar maar raken konden, te schoppen en te slaan. Zij trokken haar aan haar haren en dienden haar geselslagen toe. Maar hun pogingen hadden geen resultaat: zij liet zich onder geen beding van haar christelijke geloofsovertuiging afbrengen. Integendeel, terwijl zij al die slagen en pijn onderging, sprak zij frank en vrij de naam van Jezus uit.

Toen zij merkten dat al hun inspanningen niets uithaalden, hebben zij haar aan een kruis geslagen, waar zij al na enkele ogenblikken de geest gaf. Dit alles zou zich hebben afgespeeld op 22 mei 450.

Monniken van het eiland Marmorica (= Gorgona = Korfu?/Kreta?) werden door God gewaarschuwd en kwamen haar lijk ophalen om het in hun klooster bij te zetten. Maar toen geruime tijd later koningin Aicha, de gemalin van de Longobardische vorst Desiderius, daar een bezoek bracht, heeft zij het lichaam meegekregen en naar Brixen overgebracht.

Daar stichtte zij ter ere van de heilige Julia een nieuw klooster.

Zij is patrones van het eiland Corsica.

Zij wordt afgebeeld als een gekruisigde vrouw.

*

Er zijn nog enkele tientallen andere heiligen die Julia heten, onder wie een gezellin van Ursula en haar 11000 maagden, die volgens de legende bij de stad Keulen in 453 door Attila de marteldood ondergingen; **feest 21 oktober**. Ook onder de beroemde martelaren van Lyon uit 177 bevond zich een Julia: **feest 2 juni**.

*

De naam **Julia** werd ook beroemd door Shakespeare's stuk 'Romeo en Julia'.